

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1145/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж., због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката Б.У., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 23/15 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 780/15 од 29.10.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката Б.У., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 23/15 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 780/15 од 29.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 23/15 од 13.05.2015. године окривљени М.Ж., је оглашен кривим да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 27.10.2014. године до 13.05.2015. године. Окривљени М.Ж. је обавезан да Вишем јавном тужиоцу у Нишу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 41.580,73 динара, као и да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 800,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 780/15 од 29.10.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и окривљеног М.Ж., а пресуда Вишег суда у Нишу К 23/15 од 13.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.Ж., адвокат Б.У., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама

против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да дело за које је оптужени гоњен уопште није кривично дело, односно указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. У вези са тим бранилац истиче да су нижестепени судови током поступка неспорно утврдили да су окривљени и оштећена били у емотивној вези, те да из налаза и мишљења вештака медицинске струке произилази само да је прегледом оштећене утврђено присуство повреда које по својој природи представљају лаку телесну повреду, а да је приликом вештачења окривљеног утврђено да код истог постоји исправно усмерен сексуални нагон са могућношћу остваривања сексуалног задовољства на уобичајени начин и са адекватном особом, при чему је у налазу и мишљењу вештака јасно утврђена и физичка конституција, грађа, као и телесна тежина окривљеног и оштећене, из чега се јасно може закључити да окривљени ни објективно није могао да изврши кривично дело силовања. Због свега наведеног бранилац сматра да у конкретном случају нема елемената кривичног дела силовање, већ да се једино може радити о кривичном делу лаке телесне повреде из члана 122. КЗ или пак о кривичном делу насиље у породици из члана 194. КЗ, а који закључак се може извући и из исказа оштећене на коме је заснована пресуда.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у суштини даје сопствену оцену изведених доказа током поступка из које изводи чињеничне закључке другачије од оних утврђених у правноснажним пресудама, односно оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.Ж., оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.